

[Jimmy Stahr]

Dér, hvor redegørelsen afviger fra betænkningen, er den nærmest katastrofal.

Det er tidligt på året at skulle kåre vinderen af årets overdrivelse, men jeg vil ikke vige tilbage for at give kulturministeren den pris. Årets overdrivelse findes på sp. 4149 i redegørelsen, hvor ministeren skriver:

»Regeringen kan derfor i hovedtrækkene følge udvalgets forslag til en løsning af dansk eliteidræts problemer . . . «.

Denne sætning bliver helt grotesk, når man læser videre i betænkningen og sammenholder den med ministerens redegørelse. På tre helt afgørende punkter, på de tre punkter, som er centrale og nye, følger ministeren netop ikke udvalgets forslag. Det drejer sig om sammenhængen i de tre faser af Dantop, det offentliges deltagelse i hele processen og endelig finansieringen. Jeg kan ikke nå at gennemgå betænkning og redegørelse i detaljer, men vil holde mig til disse tre ting, faserne i Dantop, det offentliges deltagelse og finansieringen.

Der er ingen grund til at skjule, at socialdemokratiets hjerte er hos breddeidrætten, hos de manges idræt, men vi finder det rimeligt og rigtigt, at man prøver at løse nogle af eliteidrætsfolkenes problemer, og vi er i socialdemokratiet også indforstået med, at der skal betales for det. Vi finder betænkningens argumentation for at hjælpe brugbar, og de løsningsmuligheder, som er anført, bør afprøves. Det vil sige, at vi kan gå ind for opbygningen af en organisation, som i redegørelsen har fået navnet Dantop, og det kan den jo ikke selv gøre for. Jeg synes, man hurtigst muligt skulle finde et andet navn. Dantop lyder for mig nærmest som sommerens nye ispind med rødt-hvidt sodavandsovertræk, opfundet af firmaets juniørsælger. Danidræt ville f.eks. være mere nærliggende. Men for ikke at skabe unødige misforståelser vil jeg i resten af min tale holde mig til ordet Dantop, som man har gjort i redegørelsen.

Det, der især interesserer os, er anden fase i opbygningen. Det er netop her, at hensigten og hovedformålet med at gå ind i dette kommer klarest frem. Det, vi vil, er at støtte eliteidrætten på en social og samfundsmæssig forsvarlig måde. Det er med andre ord ikke målet at opnå internationale resultater for enhver pris, og bl.a. træningsmetoder må vurderes i lyset af denne overordnede mål-sætning.

Eliteidrætten kan sammenlignes med et isbjerg. Den absolutte elite, den internationale elite, er spidsen, der rager op over vandet. Langt den største del af isberget, som bærer spidsen, udgøres af den talentfulde ungdom, som endnu ikke er blevet top, og det er ikke mindst her, at skaderne sker. Det er her, mange fejltagelser bliver begået socialt, uddannelsesmæssigt og arbejdsmarkedsmæssigt, og det er her, bl.a. over for de fejlslagne forhåbninger, at Dantop kan sætte ind med træning, hjælp, rådgivning, vejledning og også i visse tilfælde råd til den unge om at holde op, mens det endnu kan bære.

Centertanken er udtryk for et ønske om at udvikle talentet. Socialdemokratiet må tage afstand fra en egentlig systematisk talentsøgning, som vi kender det fra visse østlande; det er ikke dansk, og hvis jeg har forstået Dantop rigtigt, så er klubberne stadig udgangspunkt og ikke den systematiske talentsøgning, der uvilkårligt får smag af tremmekalve og burhøns. Vi mener altså, at anden fase er vigtig, og derfor er vi ikke trygge ved ministerens model, hvor der tilsyneladende ikke er nogen udvikling, men hvor man stort set standser efter fase 1.

Vi er heller ikke trygge ved ministerens fjernelse af den offentlige repræsentation. Netop i samarbejdet idræt, erhvervsliv og det offentlige har man værn begge veje. Det er en sikkerhed for det offentlige, at pengene ledes ind i de rette kanaler efter de retningslinjer, som et samlet repræsentantskab kan lægge, og samtidig er det også et værn den anden vej, at idrætten kan stole på det offentlige, at det offentlige så at sige optræder som frivilligt gidsel for den udvikling, som vi gerne vil have skabt i topidrætten. Det er sådan, som Dansk Idræts-Forbunds formand, Kaj Holm, fortalte de konservative ved deres idrætskonference, at uden værn mod det helt kommercielle risikerer alt idrætsarbejde at havne i den rene prostitution.

Det må vel have gjort indtryk på de konservative, men det kan den konservative ordfører måske bekræfte. Jeg ved ikke, om kulturministeren var indbudt til den konference. På hende har det tilsyneladende ikke gjort indtryk, siden hun uden videre udelader det offentlige værn.

Det tredje område, hvor ministeren har fjernet sig fra betænkningen, er i spørgsmålet om finansieringen. Selv om jeg nævner det